

PÄÄSTEARMEE AMETLIK HÄALEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EVANGELINE BOOTH, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

Nr. 70

Tallinn, 2. mail 1935

7. aastakäik

ÄRA TUNNE HUVI

sellest pildist, kui tunned ennast olevat vaba.

Kes tunneb ennast seotud raskete, andeksandmata pattude ahelaga, kes ütleb, et ei suuda vabaneda halbadest kalduvustest, ja allub kiusatustele, sellele hüüame: „Kristus võib purustada iga ahelat, Tema võib vabastada!“

USU!

OTSI TEDA!

KATSU SEDA!

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street,
Diviisi Pääkorter, Riga,
Palasta iela 3, dz. 5.

Juhi märkmeid.

KINDRAL BOOTH jätkab oma võidukäiku Austraalias ja on kõigjal saanud suurima seltskondliku au osaliseks, mida see maa on võimaldanud. Mitte ainult rahva poolt on ta saanud austust, vaid ka Jumal on õnnistanud koosolekuid, mida ta juhatab, kuna niihästi kõrgema seltskonna, kui ka kõige vaesemate seas sellel maal on paljud tunnustust annud Jumalale, mis on meie tunnus kindrali juhatuse läbi. Meie jätkame palvetamist, et Jumal õnnistaks meie kindrali hinge, ihu ja meele poolest, ja et need võimalikud võidukäigud võiksid jätkuda.

Kuna kindral viib eemal Inglismaast, kannab staabiüle eeskoormaid. Ma palun iga salvatsionisti palvetada, et Jumal hoiaks staabiülemlat selles raskest ülesandes. Igal nädalalõpul viibib ta võitlusväljal juhatama erilisi sõjakäike, ja on teateid paljust hingedest, kes on võidetud Jumalale tema sõjakäikude kestes.

Suurim sündmus salvatsionistidele Eestis on aasta-kongress. Sellel aastal peame oma kaheksandat aasta-kongressi, mida tulevad juhatama komandör Howard ja proua Howard. Komandör on rahvusvaheline sekretär Euroopale, ja Eesti kui ka Läti on üks oma tema suurest vastutusrikkast tööalast. Komandör on selleparast isiklikult huvitatud töö edust ja hääkäigust sellel maal, ja meie võime olla kindlad, et komandör annab oma parimat selle sõjakäigu ajal. Koosolekud algavad Täevaminemise pühäl, 30. mail, ja meie kutsume kõiki oma sõpru jälle-nagemiseni meiega Tallinna 1. korpus ruumes Uus Sadama tän. avalekele koosolekuile. Koosolekute kohta on teadaanne viimasel leheküljel. Ka proua komandör Howard tuleb kongressile ja on abiks komandörile koosolekutel. Õnnistagu Jumal rikkalikult neid nelja koosolekute päeva.

Ma kuulen diviisi sekretäri adjutant Gorskylt tulevast ajast, mis temal oli ühes teisel igas korpuses, ja koosolekute tagajärjedest hingede suhtes ja kasvatav huvist uute sõdurite vanutamisel.

Võtan võimaluse, et tänada teid rahvusliku üleskutse hilgava tagajärje eest, mis näitab tõusu sellel aastal võrreldes eelmisega — Kr. 480.67. See on meie ohvitseride ja sõdurite tegutsenise tulemus, ja paljud sõprade lahkus. Võtke vastu minu kohtlane tänu teie armastuse ja ustavuse eest Jumalale ning Pääste-armeele.

Suvi läheneb, ja meie, Päästearmee, kasutame avanevat võimalust, kuulutades Jumala sõna rahvahulkadele, kes kogunevad meie vabaõhu-koosolekuile. Mõeldud suvel oli vabaõhu-koosolekuid palju rahvast, Tallinnas

PÄASTEARMEE ÕPETUSED IV.

Mis on piibli inspiratsioon.

IV jagu.

Mõned piibli väljapaistvamad töölohud.

(Prohvetlikud ettekuulused, imeteod, Jeesus Kristus).

(Järg.)

4. Kristuse ülestõusmine oli üks mõte üles leida ja levitada ristiusku. Jüngrid olid täiesti muudetud pärast seda, kui olid näinud ülestõusnud Issandat. Nemat kuulutasid julgelt Temast Jerusalemmas, nende vaenlaste kindluses, mis oleks olnud võimatu, kui nad oleksid ära varastanud Tema ihu. Need esimesed 3000 pöördunud, niihästi kui määratu suur ja ikka kasvav, seni võidetud, ei oleks iialgi saanud juhitud uskuma, usaldama, jälgima ja paljudes juhtumistes surema Jeesuse eest, kui Tema sõnad oleksid jäänud valeks mitte-ülestõusmise läbi, nagu Ta seda oli öelnud.

5. Kristuse ülestõusmine oli ristiusu sabbati alguse sisse-seadmine. Selle ajani oli juutide pühendatud päev nädala seitsmes päev — meie laupäev — kuid pärast seadsid krist-lased nädala esimese päeva — meie pühapäeva. See on algu-pärane väljendus „Issanda päev.“

6. Juutide ajaloo kirjutaja Josephus, kes elas apostlite ajal ja kes iialgi ei saanud kristlaseks, nimetas Jeesuse ülestõusmisest. Ühenduses jutustusega Pontius Pilatusest, kirjutas tema:

„Sääl oli sel ajal Jeesus, tark mees, kui see on lubatav Teda nimetada inimeseks, sest Tema oli imeliste tööde tegija — niisuguste inimeste õpetaja, kes võtavad rõõmuga vastu tüt.“

„Tema tõmbas oma poole palju juute ning palju paganaid. Tema oli Kristus; ja kui Pilatus, nimetades seda meie päämeeste seas, mõistis Teda ristile, need, kes Teda esiti armastasid, ei jätnud Teda maha, sest Ta Jumalale uuesti elavalt kolmandal päeval, nagu jumalikud prohvetid olid seda ja kimmethat teisi imelisi asju Temast ette kuulutanud, ja kristlased suguharu, kes nõnda nimetatud Tema järele, ei ole ära kustunud tänapäev.“

f) Selleparast on selge, et imeteod on ligidalt seotud Õnnistegija ja Jumala ilmutusega inimsoole.

ja teistes linnades, ja meie usume, et ka sel aastal saavad palju õnnistust inimesed, kes on ühes meiega koosolekuid. Koosolekute kohta annavad teateid korpus juhivad ohvitserid.

Paludes, et Jumal rikkalikult õnnistaks teid kõiki,

Teie Alf. Lockyer,
diviisi komandör.

I. PÄÄTCKK.

III. Jeesus Kristus on Jumala üliloomulik ilmutus inimesele.

„Jeesus ütles tema vastu: Mina olen tee ja tõde ja elu. Ükski ei saa Isa juurde muudu kui Minu läbi.“ (Joh. 14:6)

„Ükski ei ole iial Jumalat nänud; anisündinud Poeg, kes Isa süles on, see on meile ära seletanud.“ (Joh. 1:18)

„Kui Jumal ennemuiste mitu korda ja mitmel kombel vanematele prohvetite läbi on rääkinud, siis on tema nelinastil viimsil päevil meile rääkinud Poja läbi.“ (Ebreia 1:1–2).

a) Jeesus Kristus on piibli keskkuju, üks, kelle päle endine ilmutus juhitud, kellest läks välja kõik järgnev.

b) Kõige suurem tabav Jeesuse Kristuse iseloomu tunnus, nagu ta on esitatud meile piiblis, on tema täielik üksus Jumalaga ja selle tagajärjel patuta. See teeb teda määratu suuremaks kui kõik teised, kelle läbi oli antud jumalik ilmutus.

c) Jeesuse Kristuse ilmutus on suuremat jaolt Jumala riigi kohta ehk Jumala valitsus inimeste südames ja eludes.

d) Tema ilmutus oli antud tähendades, mis tema oli (tema iseloom), mida ta ütles (tema töö, ohver, võit). Tema ohver ristil on kõige tähtsam armastuse ilmutus ja Jumala pühadus ning patu pahe.

e) Ilmutus, mis antud Jeesusele, oli täidetud apostlitest. Ainult osalt võis ta teha enast tuntavaks oma elu ajal, tõvet tõde, mis tema kohta käis, võis tema teada anda ainult jaolt, sest tema töö pidi lõpetatama, enne kui temast täiesti ära saadi. Sest ajast päle annavad apostlid meile kõige selgema valguse Kristuse surma ja ülendamise kohta ning tema Püha Vaimu töö üle.

f) Neile, kes salgavad üliloomuliku ilmutust, Jeesus Kristus näitab probleemi, mida ei või ära seletada. Harilikult sarnased inimesed esitavad teda, kui kõige paremat ja kaunitam inimest seast, tema veendumuste märtriks ja mitte rohkem. Selle tagajärjel siiski tema oleks pidanud olema enesepete või kelme, mõlemad arvamised olis üsna mõtetu sellega, mida arvatakse temast. Isegi uskmatud oleksid pidanud tunnistama, et tööpoolest Kristus ei ole millalgi elanud, nemad on seni seletanud, kuidas tõsis imelik idee, nagu see, mis on antud temast evangeeliumites;

sest oleks tema elu olnud ainult ettekirjutatud, see idee oleks iseenesest ime.

V. JAGU. PIIBLI INSPIRATSIOON.

I. Piibli inspiratsioon on see isääralik Püha Vaimu töö ehk mõju, mille abil tema valmistab oma äravaltetud sulaseid vastu võtma tõde, mida tema ilmutas, ja juhatas neid seda ära kirjutades.

„Inspiratsioon“ teaduslikult tähendab „sissehingamist“: jumalik inspiratsioon tähendab „sissehingamist Jumalalt“. Nii mõlemad, piibli kirjutajad kui piibel ise on „Jumalast sisse hingatud.“ Järelikult raamat tuleb meile jumaliku autoriteediga. „Pühad Jumala mehed on rääkinud juhatatud Pühast Vaimust.“ (2. Peetruse 1:31.)

II. Jumalik ilmutus ja jumalik inspiratsioon käivad üheskoos.

a) Piibli inspiratsioon sisaldab kolm Püha Vaimu teguviisi:

1. Jumaliku töö ilmutus.
2. Tema valitud käskjalgede valgustus. See on, Püha Vaimu valmistab neid vastu võtta ja aru saada antud ilmutust.
3. Juhatus tehes kirjalikku tõendust.

b) Piibli inspiratsioon oleb ja sisaldab jumaliku ilmutuse andmist. See on selles lugupidamises teiste keskel, et piibli kirjutajate inspiratsioon eraldub nii radikaalselt teiste kirjanikkude inspiratsioonist. Meie räägime Milton'i ehk mõne teise kirjaniku inspiratsioonist, kuid see inspiratsioon on üsna teistsugune. Samased kirjutajad ei nõua tõendust otsekohe Jumalast antud ilmutust.

Siis jälle, ehk küll kõigil Jumala sõnakuulelik rahvas on „inspireeritud,“ ehk valmistatud Pühast Vaimust, tööle, mille jaoks ta kutsub neid, Tema järelejäijaid ei ole harilikult kutsutud vastu võtma isääralist ilmutust otsekohe Jumalalt; kui nende „inspiratsioon“ ei ole seesama, kui see on piibli kirjutajatel.

c) Harilikult ilmutus oli tõendatud ühelt, kes seda sai, nagu prohvetite ja apostlite juhtumistel. Teistel juhtumistel inspireeritud kirjutaja oli ligidalt ühenduses nendega, kellele oli antud ilmutus.

d) Meie usume, et kogu piibel on inspireeritud, ehk küll mitte kõik tema osad ühel ja selsamal viisil ja mõõdul.

III. Piibli jumaliku inspiratsiooni eesmärk on selgelt seletatud:

nimelt juhatada inimesi päästmisele Jeesuse Kristuse läbi ja õpetada neid, kuidas teenida Jumalat.

(Järg 3. lhk.)

Kristuse ike.

„Minu ike on kebja”.
(Matt. 11:30.)

Kristuse ike on hää enesearmastajatele. On inimesi, kes tuu-
nastavad endid olevat kristlased, aga
neil puudub tõsine armastus Kris-
tusele ja neil ei ole tõstis kaas-
tundmüst talle; järeldusena —
neil ei ole rõõmu tema teenistuses,
isegi mitte häädmeelt teenistuse
enese pärast. Nad on otsustanud
olla kristlased mingisuguse oma-
kalla pärast. Kristuse ike ei ole
kerge ega hää ühelegi, kes ei võta
seda enesele armastuses tema vas-
tu.

Kõik raskus, mis meil on usust,
on sellepärast, et oma silda ei ole
õige, ei ole küllalt armastust ja
usaldust, ning sellepärast see ei
olegi Kristuse ike.

Tõsine usk on usaldav, armas-
tav rahu ja puhkus. „Õppige min-
nust”. Matteuse 11:29.

Armastus ei või juurde panna
midagi Kristuse käskudele, aga ei
või ka midagi ära võtta süüld.

Kui Jumala riik on tõesti ehita-
tud inimese südamets, siis süäl on:
„Õigus, rahu ja rõõm Pühaks Väi-
mus.” Kui Kristuse armastuse
ilu imutatakse hingele, õhverdab
ta ennast väikselt ja rahulikult
ning alaliselt armastusteenistuse-
le tema pärast. Mis ei ole tehtud
armastusest, ei ole teenitud, mida
Kristus võib tunnustada.

Ära tege häskude ette Kristuse
ikkaga. Tema tunneb sulle kasusa,
kui püüad hoolega kanda käskude
iket, mida ei ole suubnud kanda ei
sina ega su vanemad. Ta palub
sind tõsiselt, et annaksid oma sü-
damet temale ja teeniksid teda ar-
mastuses, et võtaksid enesele tema
ike, nii et võiksid kõndida vaba-
duses kui Jumala laps.

Mis on piibli inspiratsioon.

(Aligus 2. lhk.)

„Pühi kirju... võivad sind
targaks teha õnnistuseks usu lä-
bi, mis on Kristuse Jeesuse sees.
Kõik püha kiri on Jumalast sisse
antud, ja saadab kasu õpetu-
seks, noomimiseks, parandami-
seks, juhutamiseks, mis õigus on.
Et Jumala inimene võiks täiesti
kõlbuline ja kõigele hälele tööle
täiesti valmistatud olla” (2.
Timot. 3:15-17).

Äga neidistatud on kirjutu-
di, et teie peate uskuma, et
Jeesus on Kristus, Jumala Poeg, ja
et teie peate usu läbi elu sa-
ma tema nime sees (Joh. 20:31).

IV. Püha Vaim inspireeri-
des piibli kirjutajaid, ei käi-
nud nendega läbi ainult kui
masinatega. Nemat hoidsid
alal kõik nende eneste väge ja
asiomadusi. See on näha kir-
jutusviisi mitmekesisusest ja
mitmesugustest teadetest, mis
üle antud sama süüdamuse
kohta. Järgneb.

ÜHE EMA PALVED.

KAHURID mürisid korra-
raste vaheaegadega. Võitlus
oli kestnud terve päev ja ei olud
mingit tundemärki sellest, et kuu-
lidesadu lõpeks.

Välke saik sõdureid läks lühike-
saste vaheaegadega. Võitlus
oli misjonär A., kes oli valmis
aitama, kus aga teda oli tarvis.
Keegi sõdur oli just võtnud vank-
rilt oma söögiportsjoni ja kum-
mardus, et panna seda taskurähti,
kui üks kuul tabas teda selga, tun-
gides otse läbi tema selgroo ja
ihu. Misjonär ja mõned teised rut-
tasid kohe andma vaesele haava-
tud seltsilisele oma abi. Ta pandi
kanderaamile ja kanti kohe arsti
juurde. Teel käis misjonär tema
kõrval. Haavatu sirutas välja oma
käe ja hoidis kinni misjonäri
käest, nagu tundes temas oma sõ-
pra, ehk küll ta ei olud kunagi en-
nem näinud teda.

Arst tei kõike võimalikku va-
lude vähendamiseks, kuid seis-
nord oli nii tõsine, et arst imestas
ainult selle üle, et sõdur elas veel.
Ta lubas misjonäri minna tema
juurde telki, öeldes:

„Inimlikult veadates on ime, et
ta ei ole veel surnud, aga ta ei või
küll kauem elada kui kõige enam
paar tundi.”

Misjonär liks telki ja küsis ar-
mastuses, kas ta ei võivat teha mi-
dagi tema hääks.

„Ja,” oli vastus, „mu jalad on
nii külmad, ma sooviksin meeledli
veel ühe vaiba.” Ta sai selle, va-
tamata, et tal oli neid juba seitse.
Misjonäri näis, et ta ei või lah-

kuda temast, ja ohkas südamest
Jumala poole, et saada juhust,
kuidas aidata vaese sõduri hinge.

„Oled sa valmis surema?” kü-
sis ta.

„Ei,” ütles ta ja siis ta tunnis-
tas üles, kuidas ta pillanud ära
oma elu. Ta jõud lõppes ja misjo-
när liks väheeks ajaks emale,
kõndides telgi juurde elasi-tagasi
ja paludes sureva sõduri eest. Kui
ta tuli jälle tagasi, küsis ta:

„Tead sa, et oled surmavaliti ha-
vatu?”

„Ja.”

„Tahad sa minna taevasse?”
„Oh ja, ma tahan!”

Misjonär mõistis, et ta ohkas sü-
damest, ja küsis:

„Oled sa kurb oma pattude pä-
rast?”

„Jah ma olen, aga kas nüüd ei
ole liig hilja?”

„Jeesuse Kristuse veri võib pu-
hastada kõigest pattust,” ütles misjo-
när julgustavelt. Ta põlvitas ja
palus tema eest ning käskis ha-
vatu tõlda järele lihtsaid sõnu,
mis rääkisid Jeesusest, kes suri
ristil kõikide eest.

Sõdur ütles sõnu järele nõrgal
häälel ja liss juurde:

„Oh, nüüd ma näen! Ta suri
minu eest!”

Samal ajal tuli tema näole läi-
kiv naeratus, mida misjonär ei
suinud unustada.

Suri ja palus misjonäri tulla
veel kord tema juurde, aga ei veel
teisi haavatu, kelle juurde ta pi-
di ka minema samal õhtul, ja kui
ta tuli järgmisel hommikul, oli sö-

dur uinunud igavesti. Kindral,
erst ja misjonär viibis sõduri
matusel, ja viimati nimetatu as-
tas tema hauale puuristi nimega
Johannes Benson. Kui nad lahku-
sid säält, küsis misjonär arstilt,
kuidas haavatu seltsilinoe oli võ-
nud elada nii kaua.

„Ei,” vastas arst, „see oli tõesti
imegi. Kas teie võite seletada?”

„Ei, mitte teisel viisil, kui et tal
oli paluv ema, või mõned sõbrad
kodumaa, nii et Jumal hoidis te-
da tagasi surmast kui vastus pal-
vetega.”

Kuus aastat hiljem pidas sõ-
ditremisjonär mõned koosolekud
Salisbury ligidal harjutusviiril.
Ühel päeval, kui ta seisis meeskon-
na keskel, tuli tema juurde keegi,
kes oli võtnud osa võitlusest Lõu-
na-Aafrikas, ja küsis, kas ta mä-
tavat sõdur Bensoni, sest siin ole-
vat tema vend seersandina. Misjo-
när liks kohe seersandi juurde,
võttis ta käest kinni ja ütles:

„Tule natuke kõrvale, tahaksin
küsida teilt midagi. Kas teie vend
ei võtnud osa Lõuna-Aafrika sõ-
jast?”

„Ja,” vastas ta, „meile teatati
sõjaministeeriumist, et ta on lan-
genud, kuid meie ei ole kuulnud
midagi ligemalt.”

„Siis ma tahan küsida veel mi-
dagi, mille üle palun mitte pahan-
dada; Kas teil on paluv ema?”

(Lõpp 7. lhk.)

PALUV EMA.

KEEGI noor tüdruk oli
valmis lahkuma oma
kodust, et minna oma esi-
mesele, teenistuskohale.
Tema väike kast oli juba
pakitud ja ema, kes oli
lesk, oli nõudnud temale
juba kõiki nõuandeid, mi-
da armastav emaõid
võib anda oma lapsele.
Ta oli juba õelnud oma
tütrele jumalaga ja palu-
nud Jumalat õnnistada
teda.

Äga noor tüdruk viibis
veel natuke. Siis pani ta
oma käed oma kaela üm-
ber ja hüüdis: „Oh ema,
palu minuga veel üks
kord, enne kui lähen!”

Võib-olla keegi ema
loeb neid ridu. Kui sa
oled usklik ema, siis sa
palud oma laste eest ja
ka ühes oma lastega. Kui
su lapsed on kasvanud
suureks, siis nad mäleta-
vad alati veel, kuidas
nende armas ema palus
taeva Isa kaitsja ja aida-
ta neid. Nad mäletavad
seda olles kangel oma ko-
dust, võib-olla ka siis, kui
ema puhkab juba hauas.
Ja sinu espalved on nen-
de eluvõitlustes ja kiusa-
tustes mitu korda kaitse-
ngliks.

Õnnelikud need lapsed,
kellel on palvetav ema!

Mõned salvatsioonistid Armea ema, Katarine Boothi haual.

Ta ei võinud lah- kuda Jumalast

JUSTATAKSE kellestki hää-
ritunud ja tegevast kristla-
sist Rootsis, et ta kord varemalt
oma eluajal haigestunud raskesti,
mis oli temale suureks läbikutsu-
miseks. Ta võitles ja palus, kuid
ihugi tagajärjel. Ihaigus muutus
ikka halvemaks. Palvevastuse väi-
vimine ja vilets ihulernis lepi, et
ta viimaks ei võinud enam usal-
dada täielikult Jumalat ja sattus
väimulikkude pimedusse. See läks
viimaks nii kaugele, et ta otsustas
lahkuda Jumalast ja minna tagasi
pattudele ja maailma.

Ühel päeval kändis ta metsas.
Temas möllas võitlustelorm ja ot-
sus lahkuda Jumalast muutus tu-
gevamaks. Siis korraga tuli talle
meelde, et ta peab tänama korra-
likult Jumalat kõige eest, mis ol-
nud, enne kui ta pöörab temale
selja. Ta põlvitas pöösastikus ja
hakkas tänama Jumalat kõige eest,
mis neil olnud ühine mõtte pika
aasta jooksul. Lõpp ei tahtnudki
tulla kõigele. Üks mälestus teise
järele tuli talle meelde, ning kõige
eest oli tal põhjust tänada. Võitis
kaua aega, enne kui ta suutis tä-
nada kõige eest.

Viimaks arvas ta ometi, et on
jõudnud Jumala õnnistuse lõpu-
ni mäneviks, ja nüüd oli jõud-
nud aeg jumalagaajutuks. Ta tah-
tis just üelda otsustava sõna, kui
Jumal kohtas teda korraga oma
imelise tervendava jõuga ülevoo-
laval määral, nii et ta viimaks
pidi paluma, et Jumal püraaks oma
andi, sest talle näis, et nõrk savi-
riist puruneb väimuliku ja ihuli-
ku õnnistuse-vootu mõjul.

Pärast kohtamist Jumalaga pöö-
sastikus läks ta uuesti oma elu-
ülesande täitmisele, terve ihuli-
kult ja terve hingega, uue aulise
kogemusega Jumala väest nõrga
inimese elus.

Igapäevased mured.

KEEGI naine oli alati rõhu-
tud elumuredest, alati oli
midagi, mis rõõvis tema elu-
rõõmu. Kord keegi mõistlik
mees küsis temalt:

„Millel on suurem väärtus,
kas päikesel või 5-sendilisel
rahal?“

„Arusaadavalt päikesel,“ üt-
les naine imestunult.

„Ma mõtlen samuti. Aga
võtke 5-sendiline ja pange sel-
le oma silma ette. Nüüd teie
enam ei näe päikest, eks ole?“

Naine tegi nii ja ühines mõt-
tega, et 5-sendiline raha var-
jas päikese.

„Aga kas teie ei tee just se-
dasama? Teie lasete oma väik-
seid muresid ja hädasid katta
teie eest elurõõmu. Kui järg-
misel korral teile juhtub midagi
ebameeldivat, siis katsu-
ge tuletada enesele meelde:
„Kas see ei ole jälle 5-sendili-
ne raha, mis püüab uuesti kat-
ta päikest minu eest?““

Neljas järg artiklite sarjast.

Pühitsusest ja selle takistustest.

Kirjutanud komandör S. L. BRENGLE.

Püha Vaimu and on iga juma-
lalapse jaoks, kes on häätahtlik
ennast tervelt Jumalale anda
ja usus võtab seda vastu. „Pa-
luge, siis peab teile antama,
otsige, siis peate teie leidma,
sest kui nüüd teie, kes teie
kurjad olete, mõistate häid
andid anda oma lastele, kui
palju enam annab teie Isa tae-
vas Püha Vaimu neile, kes te-
da paluvad.“

Kui sa otsid teda kõigest
oma südamest, siis pead teda
leidma. See on Jumala töotus
sulle, ja ta igatseb iseenast
sulle anda.

Keegi noormees, kes tundis
sügavalt pühitsuse tarvidust,
läks pühitsuskoosolekust, ko-
ju, võttis oma piibli, põlvitas
ja luges teise päätiiki Aposto-
lite tegude raamatust, ja ta
ütles Issandale, et ta ei tõuse,
enne kui süda on täidetud Pü-
ha Vaimuga. Ta ei viibinud
kaua põlvili maas, enne kui ta
palve sai kuulud. Issand
tuli „nobedasti“ tema juurde,
ja ta sai nii täidetud Jumala

aust, et ta pale hiilgas taeva-
liku hiilgusega.

See õnnistus on igaihe
jaoks, kes tuleb samas vaimus
ja samas usus, kui see vend
tegi, ja Issand saab kindlasti
meile andma „palju enam kui
meie nõuame või mõtleme, sel-
le väe läbi, mis meie sees te-
gev on.“

III päätiikk.

Pühitsuse saamise takistused.

Pühitsusel ei ole jalgu ega
jala tala ringi võõrusõikele, na-
gu mõtles keegi laisk kristla-
ne, kui ta ütles mulle, ta usku-
vat, et pühitsus „tuleb“ ta
juurde ühel „ilusal päeval.“
Keegi öde tegi tabava märku-
se:

„Teie võite hästi uskuda, et
chitus siin „tuleb“ teie juurde.“

Suuremalt osalt on inimestel
palju ja suuri takistusi, kui
küsimum käib pühitsuse kohta,
aga see ei olene Jumalast ega
olukorrast, vaid ainult inime-
stest enchest. Öpi ometi kord
sellest aru saama, armas hing,

Meie kongressi juhatajad.

Komandör William H. Howard.

EUROOPA rahvusvaheline sekretär W. H. Howard
on paljukogendud ohvitser, astus sõjakooli Austraalias,
1888. aastal. On töötanud mitmesugusel välja- ja admi-
nistratiiv tööalal Suur-Britannias, oli määratud pääskre-
tärriks Taanis, Soomes ja Rootsis ning territooriumi juha-
tajaks Soomes, Hollandis, Shevitsis, Itaalias, Saksamaal
ja Austrias.

Sel aastal meil on rõõm näha ja kuulda teda meie kes-
kel. Ta tuleb jagama meiega oma kogemusi, juhutama
meid kõrgemale pühitsusele, väärtuslikumale teenistusele
ning suuremale andumusele Jumalale.

Komandöri saadab tema abikaasa, proua komandör
Howard, kes on samuti meie vanemaid ohvitseri, kelle
süda põleb armastuses hingede vastu.

Tuleme kõik kongressile avatud südamega ja palve-
vaimus, ning Jumal ei lase meid minna ära pettunult!

Üksikasju kongressist vaata viimasel leheküljel!

kes sa otsid pühitsust, siis sa
tõesti leiad, kui rumal on ra-
hulikult istuda ja oodata, et
pühitsus „tuleks“ su juurde.
Usu mind, sel viisil ta ialgi
ei tule, sama vähe kui kartuli-
põld „toob“ lõikust laisale, kes
ei punduta kooka ega labidat,
vaid istub kevadel ja suvel
puu varjul. „Kui keegi ei ta-
ha tööd teha, siis ei pea ta ka
mitte sööma,“ ning: „Mis in-
imene külvab, seda ta ka lõi-
kab,“ on reeglid, mis on maks-
vad ka vaimilises elus.

Kui oled tark mees või nai-
ne, pead kohe usinalt uurima
Jumala sõna, paljus isiklikus
palves ja enese läbikatsumi-
ses, tõsisel eneselagamisemises,
täielikus sõnakuulmises val-
guse vastu, mis sul juba on,
ning usinalt osa võttes Jumala
rahva koosviibimistest, pead
püüdma üles leida, milles seis-
ab takistus, ja Jumala armu
läbi seda emaldama, kuigi see
toob sulle sama palju valu kui
tooks käe ärarajumine ja silma
väljakiskumine.

See on niihästi piibli kui ka
kõikide pühade kogemus ja
tunnistus, et kaks tähtsamat
takistust tegelikule pühitsuse-
le on: Mittetäielik andu-
mine ja mittetäielik
usk.

Et kellasepp võiks paranda-
da mu kella, pean kella ta kät-
te andma. Olen haige, siis
ükski arst ei või mind paranda-
dada, kui ma ei ole häätahtlik
ettekirjutatud rohtu sisse võt-
ma, ja ei taha antud nõu jä-
rele teha. Kui merekapten
peab mind üle mere viima,
siis olen sunnitud ta laevale
astuma ja sinna jääma, nii
kaua kui reis kestab. Samuti
pean ma tervelt ja täiesti end
Jumala kätte usaldama ja sin-
na jääma, kui tahan, et tema
parandaks mu patuse haige
linge ning viiks mind kind-
lalt üle ajamere igaviku suure
ookeani. Ma pean pidama kõik
Jumala käsud ja sõnad (Joh.
14:21–23) ning tingimusteta,
tervelt ja täiesti anduma talle.

Keegi kapten laulis kunagi
ühes sõduritega valjult ja
julgelt:

Kristlane teab,

et siin tal on
taevas hinges

ja pärast on
tema

hing taevas.

„Üks kõik kuhu lähen
Jeesuse eest rõõmsalt ja
rahulikult.“

Agas oma südames lisis juurde: „Üks kõik kuhu, Issand, välja arvatud V. linna.“ Tema andumine ei olnud täielik, ja tänapäev on ta ära. Oli midagi, mida ta ei tahtnud teha Jeesuse eest, ja seepärast ei võinud Jeesus teda puhastada ega hoida.

Keegi vaene äralangene ütles end väga hästi teadvat, et Jumal nõuab, et ta pidavat tubakatarvitamise jätmata, aga ta ometi pidas sellest kinni, salaja seda tarvitades. Tema mitetäielik andumine takistas teda pühitsetud saada ja viis teda langemisele, ja tänapäev on ta joobnud kõikumasa tänavatel teel põrgu poole. Tema südames oli salaja sõnakuulmatus, ja seepärast ei võinud ta saada puhastatud ega hoitud. Jumal nõuab südame täielikku sõnakuulmist, mitte ainult oma au pärast, vaid ka sulle häaks, sest — oli, kui kord õpiksid seda mõistma — Jumala au ja sinu tõsine hää käekäik on üks ja seesama asi.

Anduda Jumalale tähendab maha panna ja loovutada kõik enesest: tahtmine, meele soovid, ihaldused, oma arvamised, ja peame endid ehitama Kristuse meelega, nii et tahame just seda, mis tema tahab, armastama, mida ta armastab, vihkama, mida ta vihkab, soovima, mida ta soovib jne. Lühidalt öeldes: täielik andumine on vana „mina“ seljast mahavõtmine ja Kristusega ehitamine, loobumine oma tahtmisest kõiges, ja Kristuse tahtmise asemele võtmine. See võib tõesti paista sulle peaaegu võimatu, ja väga ebamõnus loomulikele tundele, aga kui igavik on sul tõsine, ja sa püüvalt sihid pilgud kitsa värvava poole, millest nii vähesed lähevad sisse, ja sa ütled Issandale, et sa tahad seda teed käia, kuigi see elu maksaks, siis Piilha Vaim varsti näitab sulle, et sääl ainult ei ole võimalik, vaid on ka kerge ja armas nõnda anduda Jumalale.

Järgneb.

Ole nii hää

kui sa
tunnistad
ennast
olevat.

Päästesõdurite väärtus.

Kirjutanud kindral Evangeline Booth.

MINU ARMSAD SÕDURID!

Tahan kirjutada teile sellest, kui kallid teie olete mulle ja kui palju ma hindan teie tööd meie organisatsioonis.

Kõigepeält tahan öelda, et teie olete kallid mulle isiklikult. Väljarvatud minu õhtriserid, ei ole maailmas midagi, mida hindaksin nii palju kui sõdurite hulki. Teie olete minu vaimulikud lapsed, Jumala and mulle, kelle eest pean hoolitama. See on minu ülesanne Päästesõdurite.

Ilma et ma tunneksin teid kõiki nimepidi või välimuse järgi, mõlen ma väga harva teile kui kogule, vaid minu südames ja meeles on teid igapäev oma erupaik. Ma näen teid teie töös: tänavatel müües „Sõjahüüdi“, vabaõhukoosolekuid töötades hingede päästmiseks, teie kodudes oma perekonna keskel alati püüdes elada Jeesuse Kristuse vaimus ja Tema järgi käies. Sooviksin kirjutada teile just nii nagu räägiksin, kui teie olete minu ees.

Teie olete kallid Jumalale. Milise väärtuse Ta annab teile igapäev, ilmutas ta juba kahetuhanda aasta eest, andes oma Poja, kes kannatas ja suri Kolgatal, et võita teid palust õiglusele, enesepetmisest — mille järeldus on südame-tunnistuse pälekaebamine — teenistusele, mis juhatab aust ausse.

Teie olete huvitatud Jeesuse verrega, Tema poolt makstud kalli hinnaga, teil on võimalus minna õndsuse kõrgustikule; selle läbi, et Tema astus alla surmavarju orgu, teie olete vabastatud patu-orjusest. Tema vangistamise läbi ja olete vabastatud, et aidata rahulust maailmas.

Ükskõik milline su minev'k ka ei olnud, nüüd on su nimi kirjutatud eluramatusse. Sa oled sõdur ja jumalalaps, ja see annab sulle arvamat väärtuse igavikus Jumala ees. Kui sa oled kiusatud lõpetama oma tööd Jumalale, et minna ära teelt, millele Tema kutsuvad sind, kiusatud mõltema, et võid kerglaselt loobuda oma ülesandest, et ükski ei arvesta sinuga, siis tuleta meelde, armas selt siline, hinda, mis makstud sinu hinge eest, pea meele, kuidas kuningate Kuningas hindab sinu teenistust!

Edasi — teie olete kallid meie armsale Armeele. Mõtlege millise rõõmuga, lootusega ja suure ootusega õhtriserid ja sõdurid ootavad teid otsustada, et teist saaks sõdurid! Oli keegi, kes palus teie eest, uskus teie eest, aitas teid astuda sammu. Võib olla oli õõ, mil tähed sõrasid tavaliselt või oli varane hommik, mil päike saatis oma esimesed kiired üle linna, kui õigusepäike paistis sinu hingesse. Keegi võitis sinu käe, kui tõusid üles kahetsuspingilt, sa naeratasid läbi pisarate, ja kindlusega — mis võitnud kõik kahtlused — ütlesid sa: „Nüüd ma olen otsustanud. Minu paik elus on kindlaks määratud. Ma tahan teenida Jumalat ja imnikonda Armeel lipu all.“ See hing, see sõdur, on kallim oma vaimulikule emale, ükskõik, kes ta ka ei oleks.

Teie olete kallid meie võitlusele. Kes võib üles arvata meie sõdurite väärtust võitluses patu, kurbuse ja viletsuse vastu? Sõdurid on, kes laulavad, nii et kaja tungib läbi aegade, sageli kui ainuke sõnum päästmisest ja lootusest, mis jõuab künnetele tuhandedele õnnetele, lootustele, kurjatejatele ning jumalasalgaajale.

Keegi tundud riigimees sai kõigepeält huvitatud Päästearmeest sõdurite laulu läbi vabaõhukoosolekul. See oli vana koor: „Las! päästevanker veereb iga hinge päästmiseks!“ Sellest ajast päele on nimetatud mees olnud Armeel sõber ning üks lahkesüdamikumaid abituripi liikmeid. Keegi teine mõjukamaid Armeel sõpru võideti kellegi sõduri lihtsa ja haarava tunnistuse läbi. Sõdur jutustas, kuidas Jumal oli leidnud teda tema pattudes ja pimeduses, kiskunud teda süüalt välja ja pannud tema jalad kindlale kalfule Kristusele, muutes „hirmsa“ inimese „ime-liseks“. See tunnistus anti tänavatähtsena valgusel udusel sügisõhtul.

Südamikud palved lihtsalt sõdurite — muusikandit, kes lõinud lahesüdamend aastat trummi ja olnud vastupidur pilkanistes, tagakuusitus ja kesk sõnu — kui ta avas oma südame Jumala ees tänuga päästmise ja andestuse, armu ja halastuse eest, mirdsid patu-ahelaid rikka noormehe elus, kes oli lahkuunud oma kodust, et võtta osa hirmsas mardvarvuses. Lihtsa päästenuusikandi palve pani tema südames vaikima kurjad hüüded ning valgus langes tema hingesse. Sõnad kõlasid: „Sa päästsid mind! Sa päästad kõiki, kes otsivad sind lahetseda südamega.“

Tagasihindatud kuuldud sõnadest, nägi noormees oma raisatud elu ja kaotatud võimalusi, täks võikese päästesõdurite hulga juure ning küsis, kas keegi ei tahaks paluda temaga. Samal õhtul kirjutati veel üks nimi eluramatusse. Ma inestlan, kas muusikant kuningas sai teada, et tema palve oli selle põhjus.

Tuhanded õhtriserid, mõned parimaist ja osavamaist, on võidetud Jumalale meie sõdurite töö läbi.

Töö esimesel kohal.

Enne kui William Carey võttis vastu kutse misjoniväljale minemiseks, käis ta külast kila kuulutades armuõpetust. Ühel päeval tuli keegi sõber tema juurde ja ütles: „Carey, tahan rääkida sinuga üsna tõsiselt.“ „Noh, millesse kuulub asi?“ Sõber ütles: „Kas sa ei näe, et käies sarnaselt ümber ringi kuulutades, sa jäät oma töö hooletusse.“ — „Jätan oma töö hooletusse?“ ütles Carey imestades, „minu ülesanne on levitada teadmist Jumalast ja Tema Pojast ja ma parandan jalanõusid ainult oma väljaminekute katteks.“

Hää nõuanne.

Kord järeloosolekul palus keegi meie sõna ja pidas kõne igavese karistuse vastu. Ta ei eitanud seda täiesti, vaid seletas, et igal hingel on väljapääsu tee põrgust. Kõigile, kes tulnud sinna, antavat võimalus kahtluseks ja paranduseks. Ta toetas oma kõne mõnele mittesobivale piiblisalmile ja manites juuresviibijaid mitte anda endid Jumalale.

Sellele järgnes lühike vaikus, mille järele keegi vana mees tõusis üles ja ütles: „Meie sõber näitas meile teed teavasse, mis viib läbi põrgust. Kes soovivad minna seda teed, võivad proovida seda. Aga mina ise tahan minna otsesteed teavasse ja soovitav kõigile valida sellesama tee, millel mina lähen!“

Lugege ja levitage
„SÕJAHÜÜD“.

Pea hoolt oma kleidi eest!

KEEGI väike tüdruk läks mööda tänavat ja nuttis ärdasti. Suured pisarad veeresid tema palgedel mööda. Mül oli hale meel ja ma panin oma käe ta õlale küsides, mispärast ta nutab. Ta vastas suure nuukmusega: „Keegi pois läkkas mind nii, et kukkusin ja määrasin oma uue kleidi.”

Ma ei teadnud, mida ta ühti öieti tegema. Ma ei võinud muud kui käiskida teda minna koju oma juurde ja saada temalt abi. Väikekene läks oma teed. Arvatavasti läks ta oma ema juurde, et ta puhaastaks tema kleidi.

Ma pidin mõtlema ka inimestele, niihästi suurtele kui väikestele, kes kord saanud Issandalt Jumalalt uue valge riietuse. Oh, kui rõõmsaks nad said, kuidas nad juubeldasid!

Agas mitmetel on see riietus jällegi määrdunud. Saatan on, nii nagu pois tegi tüdrukuga, lükanud neid patuporri. Ole ettevaatlik!

Ja kui su õiguseriid on määrdunud, siis pead sa ruttama „allikale, mis voolab Jeesuse haavust”, see puhastab su südant, nii, et sa oled valgem kui lumi.

Väike valgus.

TÜRGI MAAL lamas haiglas kord keegi väike muhamed tüdruk. Ta ei olnud kunagi kuulnud midagi Jeesusest ja kuulis suure põnevusega, kui õed jutustasid temast. Ta ei võinud kunagi kuulata liig palju, sageli hüüdis enam! „Jutusta enam — jutusta enam!”

Ta kannatas raskete valude all, sest üks tema jalgastest lõigati ära, aga ta oli väike tubli tüdruk ja ei kaebanud. Kui ta võis hakata käima karkudega, siis läks ta voodist voodi juurde ja jutustas, mida ta ise kuulnud Päästijast.

Ühel päeval toodi sinna keegi kurjatõega, kes pidi saama rasketi lõigatud. Mees, kes ei kartnud kõige suurema kurjate kordasaatmisel, kartis aga väga lõikust. Siis tuli väike tüdruk oma karkudega tema juurde, võttis tema kõva pruniga käe ja ütles: „Ära kardada, ma palun, et Jeesus aitaks sind. Ole aga vaikne ja rahulik.”

Kunagi ennem ei olnud karm mees kuulnud sarnaseid sõnu, ja need vaigistasid kartust tema südames. Väike Irma võis olla väikeseks valguseks, ja ta tunnistas paljudele haigetel suures haiglas temast, kes võib anda troosti isegi surmas. Ta võis juhatada mitu ka õigele eluteele.

Püha kiri

Ütleb väga selgesti, et Jeesuse Kristuse veri „teeb meid puhtaks kõigest pattust”. On see puhtastamud sind?

Lööke, kes müüs oma tiivad.

OLI just natuke aega enne magamaminekut ja väike Robert istus kõõgis ema juures, vaadates tuleleeki ahjus. „Viis senti sinu mõtete eest, mu poeg,” ütles ema.

„Oh,” vastas Robert, „minu mõtted just praegu olid enam väärt kui viis senti. Ma mõtlesin tuhandetele kroonidele — ma mõtlesin, ema, et kui ma oleksin rikas, laseksin sind elada suures majas, meil oleksid hobused ja autod ja ma ostaksin nii palju mänguasju, päiklaid ja suhkrukükkide, kui ma aga ise tahaksin. Ema, ma tahaksin anda ei tea mis, kui ma ainult võiksin saada rikkaks.”

„Hää küll, Robert,” ütles ema tasa, „sinu sõnad panevad mind mõtlema linnule, kes müüs oma tiivad.”

„Mis seltsi lind see oli?” küsis Robert.

„Ma arvan, see oli löoke. Ja see löoke armastas nii nagu kõik teised linnud ussikesi. Ühel päeval kui ta lendas kõrge õhus, vaatas ta alla maa poole ja nägi midagi ebahariliku metsas tee ääres. Lööke muutus uudishimuliseks ja laskus madalemale, kuni viimaks nägi — oh kui imelik! — väikest mustavarvilist kinnist vankrit foredate aknaluukidega ja kollaste ratastega, mida vedasid kaks tublit harakat. Vankri ees käis väike väike ja kole vanamees musta jakiga, punaste pükstega ja kollaste sukadega. Tal oli käes kell helistamiseks ja kõndides edasi hüüdis ta: „Kes tahab osta? Kes tahab osta?” „Ilusad rasved, mahlased ussikesed, mida vahetatakse löokese sulgedega!”

„Terehommikut, mu noor sõber,” ütles vanamees nähes löokest hüppavat tema ees teel. „Kuidas võin ma teenida sind?”

„Palju nad maksavad?” küsis löoke.

„Kaks ühe tiivasule eest, ja vanker on peaaegu täispaakitud maitsvate ussikestega.”

„On nad värsked?”

„Kõik on kogutud täna hommikul.”

Lööke kiskus valuga oma üht tiiva, ja andes vanamehele ühe sule, ütles ta:

„Ole nii hää ja anna mulle ühe kaks!”

Kui vanker oli läinud, tundis löoke ennast siitlaseks, ja ta nautis hääd hommiku-einet ja rõõmistas selle üle, et keegi ei pannud tähele tema ühe sule puudumist.

Järgmisel päeval lendas löoke ühes löokesega isaga.

„Meie löokesed,” ütles vanamees, „lennates ikka kõrgemale ja kõrgemale kuni nad olid ilma palju kõrgemal kui kõrge-maad pudedtipud metsas, „meie löokesed peaksime olema kõige õnnelikumad kõikidest lindudest. Meil on nii tublid tiivad! Vaata kuidas nad kannavad meid üles sinnavasse taevasse ikka ligemale päikesele.”

„Ja,” vastas väike löoke, „ja.” Aga kogu aeg ta vaatas alla metsatele, kus ta nägi midagi mustendavat, ja mõtles: „Nüüd on vanker mõõdunud minust!”

Järgmisel päeval kiskus löoke jällegi oma tiivast välja ühe sule, aga see vabanes nii kergesti, et ta kiskus veel kaks välja samal korral. Varsti kuulis ta kellahelinat ja koreda häälte hüüdu:

„Kes tahab osta? Kes tahab osta? Ilusad, mahlased ussikesed vahetatakse löokesed sulgedega!”

„Siin on kolm,” ütles löoke kui vanamees peatas vankrit. „See oli väga hää, ja väga hää! Sa saad üheksa ussikest ja, lisas ta tagasihoidud naeruga, „siin saad veel ühe, siis on kümme.”

„Hää, hää,” mõtles löoke, „see oli hää äri.” Ja nii sai löokesest alaline ostja.

Natukese aja järele leidis löoke, et ta ei võinud enam lennata nii kõrgele. Aga ta ei hoolinud sellest palju. Siis ei olnud ju tarvis karta, et vanker mõõdub ilma et ta näeks seda.

Agas ühel päeval, kui löoke nägi, et tiivad jäänud liig harvaks, mõistis ta, et ta oli teinud väga suure vea. Ta katsus lennata üles päikesepaistesse, aga langes maha kui kivi.

Agas siis ta sai korraga ühe idee ja imestas selle üle, et ta ei mõelnud ennem sellele. Ta hakkas koguma ussikesi ööl kui päeval ja peitis ennast ühel päeval rohusesse oodates vankrit.

Korpusekadettide nurk.

(Juhataja: diviisi komandör.)

Hingedõitmise saladus.

Hingedõitmise on päästetud inimese esimene ülesanne, sest see on meie isikliku patustööandmise alus. Me ei pea üldgi piirama oma päästmisega ja siis peatama oma elus, ilma et muvetselkeme teisi kiirustama oma patust loobimise ja ühinenema Kristuse päästmisega, mida meie oleme vastu võtnud. Korpusekadetid peavad eriti olema hingedõitjad — meie oleme kõik noored, ja meie ümber on palju teisi noori, keda ähvardab patt ja kurjus, ja meie peame e midagi tegema, et neis ärata pöördumise vajadust. Ma tean, kui kartlikud on mõned meie seas, sest olen seda ise kogunud, ja tean raskusi, mis kohtavad noort korpusekadetti, kes tahab saada hingedõitjaks. Ma ei unusta üldgi rõõmu, mis täitis mu enese hinge, kui minu esimene hing tuli kahetsuspäingele, ja tuletis, mis läbis mind, kui minu venna ja ema isikliku elu läbi näinud oma seltsimehe päästas ning leidis Kristuse. See hingedõitmise võim on inimestele võib saada osaks igale korpusekadetile. Kas tahad ka teada sellest? Hakka lohe tegutema hingedõitmise alal!

Mis on hingedõitmise saladus? Kas on vaja eriksti ettevalmistusi, eriksti meetodeid, või mõnda teed, millel võib kindlustada edu? Jah, — Esiteks ja kõigepealt on minu isikliku Jumala kütse teadmine sellele tööle. Pooki südamega pingutused ei ole õhkuks — meie südame külmus leiab kaitse vastu võtta väineste südamele, kelle vastu meie rüüguime. Meie peame olema elus siisi Jumala altaril — pälede sisemise kirega, näidates patuste kurba lõppu, kes ei võta vastu Jeesust. Kas oled omanud selle iminõhgedes võitmise kire? Kas nutate maailma kadunud seisukorra pärast? Kas olete mures, et inimesed peab päästetama nende patudest? Ja kas piüate neid võtta nende kurjuse teelt? Kui olete külmad või vähe või üldse mitte huvitatud iminõhgedest, misge kivi pölvile ja paubge. Issand, täita minu tühja südant siigava armastusega hingede pärast. Oles tannatud Riika Vaimu jõudu, siis omate armastuse hingede vastu, kes on pattudes. Ja kui oled korrapäraselt palvetanud nende eest hommikul ja õhtul, hakka uurima nende elu, nende patu iseloomu, Jumala armastust, maailma lõbude armastust, ja ole Jumalale juhataja, kuidas neile läheneda. Piibel kirjeldab rikkalikult patu kurjust, tema lõppu ja jutustab, kuidas Jumal muret kannab meie päästmise eest. Kohtle hinge lahkusega ja meeldivusega, näita kuvi tema elu vastu, olles taktiline ja diskreetne. Pea meeles, rõhutada piliroogu ei taha Jumal murda. Mitte ainult kooolekulit, vaid ka isikliku kõneluse peab jatkama läbikõlmist. Ära saa kartlikuks esimesel kohtel, kui ei pärjune Jumalale armastust. Tee oma osa ja Jumal annab tagajärge.

(Järgneb.)

„Ma tahaksin küsida,” ütles löoke minnes vankri juurde, „ma tahaksin küsida, kui mitu sulge ma võin saada nende ussikeste eest?”

Vanamees naeris ja kiirustas oma samme hüüdes: „Müü äri on anda ussikesi sulgede eest, aga ei mingisugusel tingimusel sulgi ussikeste eest.”

(Lõpp 7. lhek.)

